

^a Concil. Chalced. Act. 16.

quibus videre est quod in eo ¹ proximi post Legatos Romani Pontificis federint & subscripserint, nec non ab eo privilegii sui confirmationem acceperint hocce ^a Canone: *Definitiones sanctorum Patrum sequentes ubique, & regulam, quæ nunc relecta est, centum quinquaginta Dei amantissimorum Episcoporum, qui congregati sunt, piæ memoriæ Imperatore Theodosio, in regia civitate Constantinopoli nova Roma, cognoscentes & nos eadem definimus de privilegiis ejusdem sanctissimæ Constantinopolitanæ Ecclesiæ novæ Romæ. Etenim Sedi senioris Romæ, propter Imperium civitatis illius, Patres consequenter privilegia reddiderunt: & eadem intentione permoti centum quinquaginta Dei amantissimi Episcopi, æqua sanctissimæ Sedi novæ Romæ privilegia tribuerunt, rationabiliter judicantes Imperio & Senatu urbem ornata æquis senioris Romæ privilegiis frui, & in Ecclesiasticis, sicut illam, majestatem habere negotiis, & secundam post illam existere: & his qui de Ponto sunt, & de Asia & Thracia diæcesibus, Metropolitanos solos, rursus autem & qui inter Barbaros sunt Episcopos præfatarum diæceseon ordinari à prædictæ sanctissimæ Constantinopolitanæ Sedis sanctissima Ecclesia: quippe ut unusquisque Metropolita præfatarum Diæceseon cum Episcopis suæ Provinciæ ordinet suæ regionis Episcopos, sicut divinis Canonibus est præceptum: ordinari autem, sicut dictum est, Metropolitanas præfatarum Diæceseon à Constantinopolitano Archiepiscopo, decretis consonis secundum morem factis, & ad eum relatis. Sic Constantinopolitano Patriarchæ non tantum Thracia, quæ prius ex Patriarchatu Romano erat, confirmata est, sed etiam Asia & Pontus, quæ ab Antiocheno avulsæ sunt.*

VIII.

PATRIARCHA
CONSTANTINOPOLITANUS
ROMANO INFERIOR.

^b Balsam. in Can. 3. Conc. Constantinopolit.

Τούτων δὲ οὕτω διορισθέντων, τὴν (μετὰ) πρόθεσιν, ἐν ὑποβιβασμῷ τῆς τιμῆς νενομήσαν, ἀλλ' ἐξελάσαντο αὐτὴν εἰς τὸ μετὰ χρόνον μόνον, χρώμενοι πρὸς συγκρότησιν τῆς λόγος αὐτῶν.

^c Leo primus ad Marcionem Imp. Epist. 52.

^d Balsam. in Can. 3. Sardicensem.

Τὰ μέντοι διορισθέντα περὶ τῆς Πάππας, ἐν ληπτέον, καὶ εἰς τὸν πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τὸ ἐπὶ πάντων ὁμοίως τῇ Πάππᾳ καὶ τῷ τὸν τιμωθῆναι ὑπὸ διαφόρων κανόνων.

^e Pelag. 2. Ep. 8.

^f Greg. 1. 5. In dict. 14. Ep. 24.

^g Concil. Chalced. Act. 16.

ἡ ἐκκλησία Ρώμης πάντοτε ἔσχε τὰ πρωτεῖα.

Verum priusquam ulterius progrediamur, haud omittendum videtur, quod cum definiissent secundæ Synodi & postea Chalcedonensis Patres, inquit Balsamon ^b, Constantinopolitanum Episcopum honoris habere prærogativam post antiquæ Romæ Episcopum, eo quod esset nova Roma, quidam præpositionem post non esse honoris submissionem excogitarunt. Sed ipsam ad hoc quod est post tempus solummodo acceperunt, ad sui dicti comprobationem tertiæ quoque Synodi xxviii Canonem afferentes dicentem: *Equalia privilegia antiquæ Romæ sanctissimo throno habere thronum Constantinopolitanum, thronum secundum post illum existentem.* Proindeque apud Orientales Patriarchæ Constantinopolitani Romano in omnibus se æquare tentarunt. Idcirco Anatolius Antiochenum Patriarcham ordinavit ^c, Leone Papa teste. Sed & censuerunt, ut refert ^d Balsamon, quæ de Papa circa appellationes decreta fuerant in Concilio Sardicensi, eadem Patriarchæ Constantinopolitano tribuenda esse, quod is similiter ac Papa à diversis Canonibus esset honoratus. Imò & Oecumenici nomen sibimet tribuerunt. Unde Pelagius secundus hæc in Epistolis ait: *Relatum est ergo ad Apostolicam Sedem, Joannem Constantinopolitanum Episcopum, universalem se scribere, vosque ex hac sua præsumptione ad Synodum convocare generalem, cum generalium Synodorum convocandi auctoritas Apostolicæ Sedi B. Petri singulari privilegio sit tradita, & nulla unquam Synodus rata legatur, quæ Apostolica auctoritate non fuerit fulta.* Et paulo post: *Nullus enim Patriarcharum hoc tam profano vocabulo unquam utatur: quia si summus Patriarcha, universalis dicitur, Patriarcharum nomen ceteris derogatur. Sed absit hoc, absit à fidelis cujusquam mente, hoc sibi vel velle quempiam arripere, unde honorem fratrum suorum imminuere ex quantulacumque parte videatur.* Nec tamen destiterunt, imò eò venerunt audaciæ, ut Joannes hujus Sedis Patriarcha ad Gregorium Magnum acta quædam miserit, quibus multoties Patriarcha Oecumenicus vocabatur, teste ^f ipsomet Gregorio. Sed meras usurpationes fuisse satis ex hoc dignoscitur, quod sæpius, ut jam à nobis dictum est, de rebus ad hanc Sedem spectantibus Romani Pontifices judicarint, ipsosque Constantinopolitanos Episcopos abdicarint, nec non Concilii Chalcedonensis Judices decretum ^g in favorem Constantinopolitanæ Sedis edentes,

NOTÆ LUCE HOLSTENII.

¹ Proximi post Legatos R. P. federint &c.] Hoc tunc factum, quia Dioscorus Alexandrinus Eutychis fautor ob hæresim & crimina commissa à Concilio depositus fuerat; & hæc ambitiosa præsumptio Anatolii summopere displicuit S. Leoni, quod ante Antiochenum sedere ausus fuerit.